

STRESZCZENIE PRACY
ŻYDOWSKIE (NIE)MĘSKOŚCI.
O PRZEDWOJENNEJ TWÓRCZOŚCI ADOLFA RUDNICKIEGO

Praca stanowić ma rodzaj kompletnego przewodnika po przedwojennej twórczości Adolfa Rudnickiego. Autor uwzględnił w niej wszystkie wydane wówczas utwory pisarza – zarówno książki, jak i opowiadania opublikowane na łamach prasy, a nawet fragmenty niewydanego nigdy w całości dramatu.

Pracę otwiera rozdział „Z DZIEJÓW RECEPCJI”, w którym badacz odtwarza przedwojenne głosy krytyków literackich na temat wydanych wówczas utworów Rudnickiego. Dokonana przez twórcę pracy kwerenda pozwoliła poddać w wątpliwość powielaną, właściwie bez żadnego wyjątku, tezę, jakoby Rudnicki cieszył się od samego początku swojej literackiej kariery niezwykłą przychylnością recenzentów.

Kolejne rozdziały – „ŻYDOWSKOŚĆ” oraz „(NIE)MĘSKOŚĆ” – stanowią zasadniczą część pracy. Pierwszy z nich skupia się na kwestii „żydowskości” przedwojennych utworów autora. Ukazuje długą drogę, jaką przeszedł pisarz, poczynając od wczesnych tekstów, w których tematyka żydowska nie zostaje poruszana wcale lub też niewidoczna jest na powierzchni tekstu, aż po symboliczny powrót do rzeczywistości sztetlu w powieści *Lato*. Badacz stara się przedstawić Rudnickiego jako pisarza allosemite, korzystając z kategorii wprowadzonej do refleksji nad relacjami polsko-żydowskimi w latach osiemdziesiątych przez Artura Sandauera, tym samym ukazując możliwość jej zastosowania we współczesnych badaniach literaturoznawczych.

Rozdział trzeci stanowi autorską propozycję lektury przedwojennej twórczości Rudnickiego z perspektywy badań nad męskością, która to w tekstach Rudnickiego okazuje się często wyjątkowo niemęska, zniewieściała, homoseksualna. Badacz podejmuje więc próbę wskazania – mówiąc za Germanem Ritzem – „tajnych znaków” obecnych w twórczości pisarza, które pozwoliłyby odczytać ją jako „t a k ż e” homoseksualną.